

Om Hans Nummesens andet Ægteskab og hans Epitafium i Holmens Kirke.

Ved **Adam Lovenskiöld.**

Ved at betragte Carel van Manders smukke Gruppebilleder paa Epitafiet i Holmens Kirke vil det strax staa Beskueren klart, at man ikke udover Hans Nummesen selv kan bestemme Personerne efter de Oplysninger, som Inskriptionen under Billedet giver. Og vil man efterse de trykte Meddelelser, der hidtil foreligger om Hans Nummesen og hans nærmeste Slægt¹⁾, vil man snart opdage, at disse uden Undtagelse er hentet fra denne Inskription. Men da Inskriptionen lider af aabenbare Feil og Mangler, og da Hans Nummesen var Stamfader for en Slægt, der, selv om den var lille, dog har fostret Mænd af Betydning²⁾ og Kvinder, der har indgaaet anselige Ægteskaber, har jeg troet, det vilde være af Interesse at faa ovennævnte Forhold nærmere belyst.

Under Billedet staar:

Gud til Ære. Guds Huus at zire haver Hans Numsen, kongelige Betjenter ved Skipsholmen, over hans salig Hustru, Inger Margreta S. Doctor Medelfart, Biskop udi Lund Datter, laded opsette denne Tafle, som døde in Martio 1648, hendis Alders 25 Aar i deres Ægteskabs 4de Aar, som Gud velsigned dem med 4 Sønner og en Datter. Faderen Hans Numsen sielf død in Martio 1652 i Alder 39 Aar. Hans første Søn, Corfidz Numsen, Major ved ded kongelige Artillerie, døde in Augusti 1701 i Alder 56 Aar, Datteren Eleonora Christina, døde 1705 i Alder 58 Aar, de tvende Sønner Hans og Michael Numsen, Tvillinger, døde den første strax efter Moderen, den anden tre Aar efter Faderen, den anden nu lefvendis Søn, Hr. Mathias Numsen til Solte, Ridder, Geheime-Raad, Deputered i Land-General-Comissariatet, fød 1. Martio 1648, kōmen i Ægteskab med Maria Worms, Professor Olai Worm Datter 1680, hvori Gud har gived dem 5 Sønner og 2 Døttre i 35 Aar, hvoraf den ældste Søn Peter Numsen er død 1684 i Alder 3die Aar, Frue Maria Worm død in Martio 1715 i Alder 66 Aar, Faderen som nu lefver, laded legge sit og sin salig Frues Billeder paa denne Tafle, sampt og laded den renovere og paaschrive sine kiere Forældre til Almindelse og Ære som nu sit Gravsted, der døde 17[31]. Hviler saa dise alle under

¹⁾ F. Ex. Hofmans Danske Adelsmænd, III, 265, Stamt., Lunds Malede Portræter, IX, 7 fig. etc. ²⁾ Alle voxne Mænd af Slægten var uden Undtagelse blaa eller hvide Riddere.

denne Steen til en glædelig Forsamling og salig Opstandelse paa den yderste Dag. Wi ved vor Frelser lever, han vil os vel. Wi schal see hans Ansigt med Glæde.

Holmens Kirkebog udviser, at »Materialskriffer Hans Nummesøn og Inger Margrete Madtzdatter« havde følgende Børn til Daaben i samme Kirke: 1. Corfitz, dbt. $\frac{20}{4}$ 1645, 2. Madtz, dbt. $\frac{22}{3}$ 1646³⁾, 3. Leonora Christina, dbt. $\frac{9}{4}$ 1647 samt Tvillingerne 4. Hans og 5. Michel, begge dbt. $\frac{20}{3}$ 1648.

Naar man sammenligner dette med Billedet, finder man, at den ene af de to staaende Dreng nærmest Faderen forestiller Madtz, den 1688 med Vaabenbrev benaadede Geheimeraad Mathias Numsen, der blev begr. $\frac{1}{5}$ 1731 i Holmens Kirke »I hans Eyen graf I Coret i hans 86 Aar«,⁴⁾ og den anden Dreng ved hans Side er Corfitz, den senere Major, der blev bisat »udi Kirchens graf« $\frac{5}{8}$ 1701 »og nedsat i sin egen begrafelse d. 17. hujus om aftenen«.⁵⁾ Denne sidste havde forøvrigt flere Børn.⁶⁾ Datteren Leonora Christina er let kjendelig, og de paa Gulvet siddende Børn er Tvillingerne Hans og Michel.

Af de to Kvinder er selvfølgelig den nærmest Manden knælende, som holder sin Haand paa Leonora Christinas Hoved, hans Hustru Inger Margrete Madtzdatter. Ifølge Indskriften døde hun i Marts 1648, altsaa lige efter Tvillingernes Fødsel, og den ene af disse, Hans, »strax efter Moderen«. Deres Begravelsesdag har jeg dog ikke kunnet konstatere, da Begravelsesprotokollerne for Holmens Kirke kun er opbevaret fra 1653.

Men hvem er saa den anden Kvinde, der holder Hænderne i Muffen? Tilfældigvis blev jeg opmærksom paa et Bryllupsdigt, der opbevares i Karen Brahes Bibliothek i Odense⁷⁾, og hvis Tittel

³⁾ Mathias Numsen er altsaa f. 1646 i Kjøbenhavn, ikke 1648 i Skaane, som anf. D. A. A. XXIII, 332. ⁴⁾ Kbg. ⁵⁾ smstds. ⁶⁾ Ifl. Dr. L. Bobés haandskrevne Slægttavle, sammenholdt med Kirkebøgerne, havde Major Corfitz Numsen, g. $\frac{1}{12}$ 1676 i Glückstadt m. Lucie Catharine v. Levetzau, følgende Børn a) Inger Margrethe, dbt. $\frac{14}{3}$ 1680 i Rendsborg, † 1729 i Øiestad, g. 1° m. Sognepræst til Hyllested og Venslev Henning Jacobsen Achthon, f. $\frac{11}{5}$ 1680 i Faaborg, † $\frac{29}{6}$ 1710 i Hyllested, 2° m. Sognepræst til Øiestad i Christianssand Stift Mag. Anton Mortensen Kierulf † 1723. b) Eleonore Christine, dbt. $\frac{27}{3}$ 1682 i Rendsborg, † $\frac{8}{7}$ 1771 paa Kraagerup. c) Cathrine Marie, dbt. $\frac{21}{7}$ 1684 i Vor Frelses Kirke, vistnok det Barn, der blev begr. smstds fra $\frac{26}{9}$ 1689 paa den store Kirkeg. d) Birgitte Cathrine, dbt. $\frac{9}{11}$ 1685 i Vor Frelses Kirke, † $\frac{2}{1}$ 1746 i Christianssand, g. 1718 m. Raadstueskriver i Christianssand Niels Berg. e) Hans, dbt. $\frac{20}{9}$ 1687 i Vor Frelses Kirke, vistnok det Barn, der blev begr. $\frac{1}{8}$ 1691 smstds fra paa den store Kirkeg. f) Anne Marie, dbt. $\frac{7}{1}$ 1690 i Vor Frelses Kirke, begr. $\frac{20}{5}$ 1701 fra St. Mariæ Kirke i Helsingør paa St. Hans Kirkeg. g) Corfitz, hvis Daab ikke er funden. Han skal være død i Ostindien. (Den Corfitz Numsen, der døde ugift $\frac{1}{3}$ 1779 i Christianssand som Bergraad og fh. Præsident, var Søn af ovennævnte Inger Margrethe og Henning Achthon og kaldte sig ved sit mødrene Navn.) ⁷⁾ Afskrift ved Landsarkivar G. L. Wad.

lyder: Nuptiis auspiciatissimis Pietate, prudentia, ac variorum rerum usu præstantissimi Viri Dn. Johannis Nummesøn, Sponsi, Nec non Lectissimæ, Ornatissimæ ac Padicissimæ Virginis Mariæ Wilhelmi Dichmand, Sponsæ. Hafniæ, ad diem 9. Septemb. Anno 1649.

Her kan altsaa fastslaaes, hvad hidtil ikke har været bekjendt, at Hans Nummesen var gift anden Gang ⁹/₉ 1649 med Maren Willumsdatter Dichmand, og at den anden Kvinde paa Epitafiebilledet forestiller hende. At denne hans anden Hustru ikke staar nævnt i Inskriptionen paa Epitafiet, maa selvfølgelig have sin Grund i, at Mathias Numsen kun har ønsket at bevare Mindet om sin Moder, og derfor har udeladt Stedmoderens Navn, da han lod Epitafiet »renovere og paaschrive«, hvilket maa være skeet i Tidsrummet mellem 1726 og 1731.⁸⁾

Maren Willumsdatter tilhørte en Slægt, der stammer fra Malmø, og hvis mest fremtrædende Medlem er den kjendte Biskop i Christiania Stift Bartholomæus Deichman, som selv har efterladt Afkom her i Landet til Nutiden, ligesom ogsaa det samme er Tilfældet med hans Farbroder, Sognepræst til Høie Taastrup, Jacob Willumsen D.⁹⁾, Marens yngste Broder. Hun var født i Malmø 1626 og var Datter af Raadmand og Tolder sammesteds Willum Evertsen Dichmand og Karen Pedersdatter, Borgermesteren Peder Bertelsens Datter. Faderen var vistnok en Mand, der let lod sig lokke af Bægrenes Klang, thi Protokollen for St. Knudsgildet i Malmø ndviser for 1635,¹⁰⁾ at »den ene Stolsbroder Willumb Dichman sad hiemme och drach och icke kom i rette tide, till at opwagte sin bestilling, førend omsider«. Denne Letsindighed kostede ham en Bøde af 1 Td. tydsk Øl til Gildet.

Willum Evertsen døde 1648, hans Hustru Aaret efter, og Børnene, der var umyndige, kom nogen Tid derefter over til deres Slægtninge i Kjøbenhavn.¹¹⁾ Men Maren havde da allerede opholdt sig dersteds i længere Tid, thi den lærde Bonde Peder Dyrskøt omtaler hende som »en højfornem Stadsmø hos hendes Moster Sal. Margrethe, Borgmester Find Nielsens«, i hvis Tjeneste han opholdt sig i Kjøbenhavn i Aaret 1647.¹²⁾

Borgermester Find Nielsen Trellund var en meget velstaaende Mand, i hvis store Hus ved Stranden Hustruens Søsterdatter vistnok har faaet en omhyggelig Opdragelse, og hun havde heller ikke nogen let Opgave, da hun i 1649 flyttede ind i Hans Nummesens Hus i Kompagnistræde som Stedmoder for hans 4 smaa Børn.

⁸⁾ Det førstn. Aar blev Mathias Numsen Geheimeraad, det sidstn. er hans Dødsaar. ⁹⁾ Se P. B. Grandjean, Peder Jacobsen Deichmanns Efterkommere. ¹⁰⁾ John Kruse, St. Knutsgillet i Malmø, 31. ¹¹⁾ A. U. Isberg, Malmø stads historia, II a, 196. ¹²⁾ Saml. t. jydske Hist. og Topogr., III, 282.

Forfatteren af ovennævnte Digt i Anledning af deres Bryllup var Brudens ældste Broder Evert Willumsen Dichmand, den senere Sognepræst til Karlslunde og Karlstrup. Han var kun 14 Aar, da han optraadte som Digter¹³); men Versene, der er baade danske og latinske, er ogsaa derefter.

Digterens Ønske til Brudeparret, at det maatte »Eders Børnebørn ynskelig at see med Glæd',« gik ikke i Opfyldelse, thi Ægteskabet var barnløst. Jeg har ingen Børn kunnet finde i Kirkebogen, og det lille døde Barn paa Maleriet maa være dødfødt, hvilket imidlertid ikke mere lader sig fastslaa.

Der er hos Lind: Christian IV og hans Mænd paa Bremerholm, anført om Hans Nummesen, at Frederik III foranlediget ved de store Underslæb, som fandt Sted paa Holmen i Krigsaarene 1644—45, skal have ytret, at den daværende Materialskriver ingen kgl. Bestalling havde, og at han havde været Corfitz Ulfeldts egen Tjener. Dette forholder sig imidlertid ikke ganske saaledes; thi Hans Nummesen, der havde været Raadstueskriver i Kjøbenhavn, var Rentekriver fra $\frac{1}{5}$ 1642— $\frac{1}{1}$ 1644 og modtog 13. Jan. sidstn. Aar Bestalling som Materialskriver ved Holmen. Bestallingen er ganske vist undertegnet af Corfitz Ulfeldt, men »paa Hans Kongl: May: wegne« og indeholder Bestemmelse om »at hand schal forvalte alt det som hans formand Gotfred Michelsen haffuer hafft at forrette«, og at Lønnen derfor ansættes til »aarlig Femb hundrede Courant daler« for ham og hans »Vnderhaffuende folch och Thiennere, huoriblant schal were en delleschriffuer«. Til denne Bestalling er føiet et Tillæg af 2. Jan. 1645, hvori Lønnen forhøies til 600 Rdlr. og yderligere et Tillæg af 12. Dec. 1647, hvori han faar endel Naturalier. Ved Frederik III's Regjeringstiltrædelse blev ovennævnte Bestalling med dens to Tillæg i sin Helhed indført i Rentekammerets Bestallingsprotokol, (I. 151 flg.), og Kongen maa saaledes have godkjendt den.

Allerede i Marts 1652 døde Hans Nummesen,¹⁴) og da Enken ved en Betjents Hjælp havde faaet Mandens Material- og Tømmerregnskaber afsluttede og indleverede i Rentekammeret, viste det sig ved Revisionen, at der var store Mangler deri, saa Enken blev kjendt skyldig i en meget stor Sum. Revisionen synes først at være bleven afsluttet 4 Aar efter Mandens Død, og imidlertid var den Betjent, som havde affattet Regnskaberne, og som alene vidste Besked derom, død af Pest. Boet, der stod under Forsegling, kunde ikke blive Enken udleveret, og det var hende umuligt at udrede det Beløb, hun var bleven fundet at staa til Ansvar for. I sin Nød henvendte hun sig i et Bønskrift dat. $\frac{1}{7}$ 1656 til Kongen om at

¹³) Se hans Gravsten i Karlslunde Kirke. ¹⁴) Inskript. paa Epitafiet.

»Eders Kongl: May^{tt} for gudtz hellige Naffns schyld, mig, huis paa forⁿ min Sal: hosbondis Regenschaber kannnd schyldig Bliffues, aff Kongl: Naade och Milhed ville Effterlade: Och naadigst forwunde mig, sampt hans fattige faderløsse børn, den Ringe fattigdomb och formuffue som staar Vnder forseigling, med gaarden, som dog Aller Rede til Andre got folck er Panndtsatt, til Voris ophold och frembtarff Vnderdanigst at motte nyde och beholde.«¹⁵⁾

Hvad der videre er foretaget i Sagen vides ikke; men formodentlig er der kommen en Ordning istand; thi ¹⁷/₁ 1657 fik Borgermester og Raad i Kjøbenhavn kgl. Brev at lade Hans Nummesens Bo registrere.¹⁶⁾

Til disse økonomiske Sorger og Bekymringer kom ogsaa dette, at hun i denne Tid mistede et af sine Stedbørn, nemlig Michel, den anden Tvilling, der blev begravet i Holmens Kirke ¹⁷/₁₀ 1656, 8 Aar 29 Uger og 3 Dage gl.¹⁷⁾

Den 31aarige, sikkert endnu smukke Enke indgik ³/₁ 1658 nyt Ægteskab,¹⁸⁾ og hendes økonomiske Kaar blev herved sikret. Manden var Helmer Dirichsen Badsker, en Søn af den bekjendte Raadmand Dirich Badsker og Broder til Viborgbispen Dr. Johan B. I Anledning af Brylluppet blev der trykt et latinsk Digt,¹⁹⁾ hvis Forfatter var Jacob Henrik Paulli, den senere Resident i London, der blev adlet med Navnet Rosenschild. Hans Fader, Botanikeren Dr. Simon Paulli havde iøvrigt 1657 indgaaet et nyt Ægteskab, med Helmer Dirichsens Søster.

Helmer Dirichsen, der aldrig benyttede Tilnavnet Badsker, var en formuende Handelsmand, baade Brygger og islandsk Kjøbmand, og boede 1645 ifølge Mandtal over Hovedskatten hos sin Moder i Snaregade. Han var i sine unge Dage vistnok noget af en Pigejæger, thi ²⁶/₂ 1649 blev han »bevilget for Leijermaall at udstaa Kirkens disciplin til Froeprædiken.«²⁰⁾ 1651 omtales han som »S. [alig] Dirich Badskers Søn en Ungkarll.«²¹⁾ Han overtog vistnok sin Hustrus Gaard, den samme som hendes første Mand havde eiet, thi ifl. Grundtaxten for 1661 og 1668 boede han i Kompagnistræde, »nør side«; men han havde dog flere Eiendomme. 1658 underskrev han Borgernes Ansøgning om forskjellige Lettelser, og 1660 fik Rentemesterne kgl. Brev om Udlæg af Jordegods til ham.

Helmer Dirichsen og Maren Willumsdatter gjorde ¹/₃ 1667 reciprokt Testamente, der fik kgl. Confirmation ¹⁸/₃ s. A. De havde da været gift paa 10de Aar uden Børn, og hvis den overlevende giftede sig igjen, skulde vedkommende betale 500 Sldr. til den afdødes Arvinger.²²⁾

¹⁵⁾ Danske Kanc., Indk. Breve og Indl., 1656—60. ¹⁶⁾ Sj. Tegn. 34. 8. ¹⁷⁾ Kbg. ¹⁸⁾ Lat. Bryllupsd., kgl. Bibl. ¹⁹⁾ Kgl. Bibl. ²⁰⁾ Sj. Reg. 22. 145. ²¹⁾ Vor Frue Kbg. I Sønd. eft. Hell. 3 Kong. ²²⁾ Sj. Reg. 25. 314.

Helmer Dirichsen var en af de 10 Medlemmer af Familien, der oprettede Fundatsen for Povl Fechtels Boder, idet hans Hustru Marens Farmoder, Maren Jacobsdatter Fachtel, var en Sønesøns Datter af Stifteren.

Maren Willumsdatter døde allerede 1668 og blev begravet $17/9$ i Holmens Kirke »med proces«, 42 Aar 6 Maaneder og 8 Dage gl.²³⁾ Hun havde da lige naaet at se Stedsønnerne Corfitz og Mathias Numsen komme ind i Militærtjenesten,²⁴⁾ medens Steddatteren Leonora Christina, der døde ugift i 1705 og blev begravet i Holmens Kirke $9/9$ »i Coret udi hendes sl. faders graf«, 58 Aar gl.²⁵⁾, endnu var hjemme.

Af Arkivet paa Løvenborg synes at fremgaa, at Helmer Dirichsen ved denne Leilighed har forstyrret Familiebegravelsen i Holmens Kirke, iallefald indleverede Mathias Numsen en længere Klage over, at hans Stedmoders Mand, Helmer Dirichsen, havde ladet bortføre Ligkister fra samme.

Efter 4 Aars Forløb giftede Helmer Dirichsen sig atter, idet han $17/7$ 1672 fik Bevilling til Vielse i Huset med Margrethe Jacobsdatter, Enke efter Postmester og Raadmand i Helsingør David Melvin²⁶⁾, en Skotlænder af Fødsel. Hvem hendes Forældre var, kjendes ikke, men hun havde en Søster, Anne Jacobsdatter, der var gift med Amtsforvalter Frederik Frederiksen, og som senere ægtede Hofpræsten, Dr. Hans Leth.

Margrethe Jacobsdatter havde før været to Gange gift, 1ste Gang med den i Malmø fødte Raadmand i Helsingør Rasmus Reguelen og 2den Gang ifl. Bevill. af $22/8$ 1665²⁷⁾ med ovennævnte David Melvin, hvis Lig blev bevilget $12/4$ 1671 at flyttes fra Kjøbenhavn til Helsingør.²⁸⁾ Leilighedspoeten Anders Bording har skrevet et trykt Digt til Margrethe og Melvins Bryllup.²⁹⁾ Af 1ste Ægteskab var der to Børn, Reguel Rasmussen, dbt. $30/10$ 1659, og Agnete Rasmusdatter, dbt. $25/11$ 1660, hvilken sidstes Efterslægt er behandlet før i dette Tidsskrift.³⁰⁾ Af 2det Ægteskab var der ogsaa Børn, mindst to Sønner, hvoraf den ene var den senere Amtmand over Sorø Amt, Cancelliraad Rasmus Melvin, dbt. $17/5$ 1668, og hvis Lig $12/5$ 1732 blev indsat i hans Faders Begravelse i St. Olai Kirke i Helsingør³¹⁾. Ved disse Personer skal vi dog ikke opholde os yderligere, da de er omtalt andetsteds.³²⁾

I Anledning af Margrethe Jacobsdatter og Helmer Dirichsens Bryllup havde hendes Svoger Fr. Frederiksen og Søn Reguel Rasmussen forfattet nogle latinske og danske Vers, der blev trykt.³³⁾

²³⁾ Kbg. ²⁴⁾ Om Corfitz se Hirsch, om Mathias smstds. samt D. A. A. XXIII, 332. ²⁵⁾ Kbg. ²⁶⁾ Sj. Reg. 28. 671. ²⁷⁾ Sj. Tegn. 37. 339 ²⁸⁾ Sj. Reg. 28. 435. ²⁹⁾ Kgl. Bibl. ³⁰⁾ VI R. II B. 2 flg. ³¹⁾ Kbg. ³²⁾ Hostrup Schultz, Helsingørs Embeds- og Bestillingsmænd. ³³⁾ Kgl. Bibl.

Den sidste, 13 Aar gl. Digter, priser Børnenes Glæde over at faa en, der kan staa dem i Faders Sted.

Hvorvidt Helmer Dirichsen blev boende i sin Gaard i Kompagnistræde er ubekjendt, efter hans Død finder vi Enken 1687 bosat paa Gæmmeltorv i sin Bryggergaard. Helmer Dirichsen og Hustru havde Vanskeligheder med de Midler, David Melvin havde efterladt sine Børn og maatte i den Anledning føre langvarige Processer. ²¹/₁₂ 1672 faar han Bevilling paa David Melvins Børns Vegne at »gjøre Udlæg i afg. [Krigskommissær] Søfren Lauritzens middel og formue for hvis hand efter Rigtig forhuerfuede Domme udj Sterboe kand hafue at fordre«, ³⁴) og ²⁶/₁₀ 1680 faar hans Enke »opreissning ang: Een Revers Sl: Otto Paavisch til Søfren Lauritzen paa Slet Papir har udgifvet, oc til David Melvings Børn transporteret at maa gyldig være.« ³⁵) Hun havde 1689 ogsaa en Sag med Marie [Heinemark, Assessor] Claus Lyms ang. Arven efter David Melvin. ³⁶)

¹⁴/₄ 1676 oprettede Helmer Dirichsen og Margrethe Jacobsdatter et gjensidigt Testamente, der blev kgl. confirmeret ¹⁷/₅ s. A. Ægteskabet var barnløst, og hun skulde være hans eneste Arving mod at betale Mandens Arvinger ved hans Død »En efftertanches Discretion paa it Tusinde Slettedr«. Hvis hun døde først, skulde Manden, der havde »udi alle maader bevist sig at være mine børn en hiertens goed fader, som ieg oc er forsichret, at han herefter fremdelis til sin dødedag forblifver«, hensidde i uskiftet Bo. ³⁷)

Helmer Dirichsen, der var bleven Overformynder i Kjøbenhavn, døde i 1680 og blev begravet i Holmens Kirke ²³/₇. ³⁸) Stedsønnen Reguel Rasmussen forsøgte sig atter som Poet og skrev »et sidste Ære-Minde offver Sin høyt-elskede, nu salige Fader«. ³⁹) Han fortæller heri, at de efterladte Børn var han og hans Søster samt to Halvbrødre. Hvem det Barn var, som Helmer Dirichsen ⁵/₇ 1680 fik Bevill. til at begrave om Aftenen, ⁴⁰) og som blev »stille nedsat« i Holmens Kirke ⁹/₇ s. A., ⁴¹) vides ikke. Formodentlig et af David Melvins Børn.

Sluttelig kan meddeles, at Margrethe Jacobsdatter blev begravet i St. Olai Kirke i Helsingør ⁸/₃ 1689 »om Aftenen Klochen 7 i Nørre Gang strax ved prædichestolen.« ⁴²) Skifte er ikke fundet.

³⁴) Sj. Tegn. 40. 325. ³⁵) Sj. Reg. 31. 614. ³⁶) Sj. Tegn. 47. 128 & 288.
³⁷) Sj. Reg. 30. 191. ³⁸) Kbg. ³⁹) Kgl. Bibl. ⁴⁰) Sj. Reg. 31. 508.
⁴¹) Kbg. ⁴²) Kbg.